NN 118/2018 (27.12.2018.), Zakon o sudskim pristojbama

HRVATSKI SABOR

2335

Na temelju članka 89. Ustava Republike Hrvatske, donosim

ODLUKU

O PROGLAŠENJU ZAKONA O SUDSKIM PRISTOJBAMA

Proglašavam Zakon o sudskim pristojbama, koji je Hrvatski sabor donio na sjednici 14. prosinca 2018.

Klasa: 011-01/18-01/215
Urbroj: 71-06-01/1-18-2
Zagreb, 19. prosinca 2018.

Predsjednica
Republike Hrvatske
Kolinda Grabar-Kitarović, v. r.

ZAKON

O SUDSKIM PRISTOJBAMA

I. OPĆE ODREDBE

Članak 1.

(1) U postupku pred sudovima plaćaju se sudske pristojbe (u daljnjem tekstu: pristojbe) u skladu s odredbama ovog Zakona i u visini utvrđenoj Tarifom sudskih pristojbi (u daljnjem tekstu: Tarifa).

(2) Tarifu iz stavka 1. ovog članka uredbom propisuje Vlada Republike Hrvatske.

Članak 2.

Pristojbe se plaćaju u:

1. parničnom postupku
2. izvanparničnom postupku
3. ovršnom postupku
4. ostavinskom postupku
5. zemljišnoknjižnom postupku
6. kaznenom postupku po privatnoj tužbi
7. postupku u upravnim sporovima
8. postupku upisa u sudski registar
9. postupku stečaja i likvidacije
10. drugim slučajevima propisanim zakonom.

Članak 3.

(1) Pristojbe propisane ovim Zakonom dužna je platiti stranka na čiji se zahtjev ili u čijem se interesu poduzimaju radnje propisane zakonom.

(2) Za odluke prvostupanjskog suda pristojbu je dužna platiti stranka koja pokreće postupak.

(3) Ako su prema ovom Zakonu dvije ili više osoba obvezne zajedno platiti pristojbu, njihova obveza je solidarna.

Članak 4.

Obveza plaćanja pristojbe, ako ovim Zakonom nije drukčije propisano, nastaje:

1. za podneske (tužbe, pravne lijekove, prijedloge za ovrhu i dr.) u trenutku kada se predaju, a za podneske dane na zapisnik kada zapisnik bude dovršen

2. za odgovor na tužbu po pravomoćnom završetku postupka za svaku stranku razmjerno uspjehu u parnici

3. za sudske prijepise kada se zatraže

4. za sudske odluke kada se stranci ili njezinu zastupniku dostavi prijepis odluke, osim za odluku o prijedlogu za ovrhu, protuovrhu, osiguranje dokaza ili osiguranje po zakonu kojim se uređuje provedba ovrhe te odluku povodom tužbe kojom se predlaže izdavanje platnog naloga, za koje obveza plaćanja pristojbe nastaje u trenutku podnošenja prijedloga ili tužbe

5. u upravnom sporu u roku od osam dana od primitka naloga za plaćanje pristojbe

6. za zemljišnoknjižne upise u trenutku njihova predlaganja

7. za ostale radnje u trenutku njihova poduzimanja.

Članak 5.

(1) Pristojbe propisane Tarifom plaćaju se bezgotovinski, gotovinski, u državnim biljezima emisije Republike Hrvatske ili elektroničkim putem.

(2) Podaci o načinu plaćanja sudske pristojbe ističu se na mrežnoj stranici e-Oglasna ploča, mrežnim stranicama sudova i u sudskim pisarnicama.

(3) Pristojbe se bezgotovinski i gotovinski plaćaju u korist računa proračunskih prihoda od sudskih pristojbi.

(4) Pristojba u gotovom novcu može se platiti i u računovodstvu suda, koje je dužno u roku od pet dana od dana naplate taj novac uplatiti u proračunski prihod od sudskih pristojbi.

(5) Potvrda o uplati pristojbe prilaže se uz podnesak za koji je pristojba plaćena, uz naznaku stranaka u postupku, a kada se podnosi potvrda o plaćenoj pristojbi za sudsku odluku, podnositelj treba naznačiti za koju odluku plaća pristojbu.

(6) U državnim biljezima pristojbe se mogu platiti ako je iznos pristojbi manji od 100 kuna.

(7) Državni biljezi lijepe se na podnesku ili sudskom spisu i poništavaju štambiljem »poništeno« ili na drugi odgovarajući način.

(8) Na zahtjev stranke koja je sudsku pristojbu platila u državnim biljezima sud će stranci izdati potvrdu o plaćenoj pristojbi.

Članak 6.

Iznosi pristojbi izražavaju se u apsolutnom iznosu u kunama i u postocima.

Članak 7.

(1) Za podneske koji se podnose u elektroničkom obliku sukladno posebnim propisima putem informacijskog sustava u primjeni u poslovanju suda pristojba se plaća u trenutku njihova podnošenja u visini polovice propisanog iznosa pristojbe utvrđene Tarifom.

(2) Za zemljišnoknjižne upise za koje je podneskom iz stavka 1. ovog članka predložen upis u zemljišnu knjigu pristojba se plaća u trenutku predlaganja upisa u visini polovice propisanog iznosa pristojbe utvrđene Tarifom.

(3) Na odluke koje sud dostavlja u elektroničkom obliku sukladno posebnim propisima putem informacijskog sustava u primjeni u poslovanju suda pristojba se plaća u visini polovice propisanog iznosa pristojbe utvrđene Tarifom ako je uplaćena u roku od tri dana od dana elektroničke dostave odluke.

Članak 8.

Pravo na naplatu pristojbe zastarijeva za pet godina od isteka godine u kojoj je trebalo platiti pristojbu.

Članak 9.

Prihodi od sudskih pristojbi kao javnih davanja su prihodi državnog proračuna Republike Hrvatske.

II. OSLOBOĐENJE OD PLAĆANJA PRISTOJBE

Članak 10.

(1) Stranka koja nije u mogućnosti platiti sudsku pristojbu bez štetnih posljedica za uzdržavanje sebe i svoje obitelji može podnijeti zahtjev za oslobođenje od plaćanja pristojbe sukladno posebnim propisima.

(2) Oslobođenje od plaćanja pristojbi dano u kaznenom postupku primjenjuje se i u postupku ovrhe odluka donesenih u tom postupku, ako se provedba ovrhe zahtijeva ili predlaže u roku od tri mjeseca od dana kada je odluka stekla svojstvo ovršnosti.

Članak 11.

(1) Od plaćanja pristojbi oslobođeni su:

1. Republika Hrvatska i tijela državne vlasti

2. osobe i tijela koja obavljaju javne ovlasti u postupcima proizašlim iz obavljanja tih ovlasti

3. radnici u sporovima i drugim postupcima u vezi s ostvarivanjem njihovih prava iz radnog odnosa

4. službenici i namještenici u upravnim sporovima u vezi s ostvarivanjem njihovih prava iz službeničkih odnosa

5. invalidi Domovinskog rata, na temelju odgovarajućih isprava kojima dokazuju svoj status i osobe s invaliditetom, na temelju valjane isprave Zavoda za vještačenje, profesionalnu rehabilitaciju i zapošljavanje osoba s invaliditetom

6. supružnici, djeca i roditelji branitelja poginulih, nestalih i zatočenih u Domovinskom ratu, na temelju odgovarajućih isprava kojima dokazuju svoj status

7. supružnici, djeca i roditelji poginulih, nestalih i zatočenih u Domovinskom ratu, na temelju odgovarajućih isprava kojima dokazuju svoj status

8. prognanici, izbjeglice i povratnici, na temelju odgovarajućih isprava kojima dokazuju svoj status

9. korisnici socijalne skrbi koji primaju zajamčenu minimalnu naknadu

10. humanitarne organizacije i organizacije koje se bave zaštitom obitelji poginulih, nestalih i zatočenih u obavljanju humanitarne djelatnosti te organizacije osoba s invaliditetom

11. djeca kao stranke u postupcima radi uzdržavanja ili u postupcima o tražbinama na temelju tog prava

12. stranke koje pokreću postupke radi utvrđivanja majčinstva ili očinstva i postupke radi troškova koji su nastali trudnoćom i porodom izvanbračnog djeteta

13. stranke koje traže vraćanje poslovne sposobnosti

14. maloljetnici u postupcima davanja dopuštenja za sklapanje braka

15. stranke u postupcima radi predaje djeteta i radi ostvarivanja osobnih odnosa s djetetom

16. stranke koje pokreću postupke o pravima iz obveznog mirovinskog i obveznog zdravstvenog osiguranja, o pravima nezaposlenih osoba na temelju propisa o zapošljavanju i pravima s područja socijalne skrbi

17. stranke koje pokreću postupke za zaštitu ustavom zajamčenih ljudskih prava i sloboda protiv konačnih pojedinačnih akata

18. stranke koje pokreću postupke o naknadi štete zbog onečišćenja okoliša

19. sindikati i udruge sindikata više razine u parničnim postupcima za sudsku nadomjesnu suglasnost i u kolektivnim radnim sporovima te sindikalni povjerenici u parničnim postupcima u obavljanju ovlasti radničkog vijeća

20. potrošači kao stečajni dužnici

21. druge osobe i tijela kada je to propisano posebnim zakonom.

(2) Strana država oslobođena je od plaćanja pristojbi ako je to predviđeno međunarodnim ugovorom ili pod uvjetom uzajamnosti.

(3) U slučaju sumnje o postojanju uvjeta iz stavka 2. ovoga članka, sud će zatražiti objašnjenje od Ministarstva pravosuđa.

(4) Odredba stavka 1. točke 10. ovoga članka odnosi se na one humanitarne organizacije koje odlukom odredi ministar nadležan za poslove socijalne skrbi.

(5) Odredba stavka 1. ovoga članka ne odnosi se na tijela jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave, osim ako sukladno posebnom zakonu na njih nije preneseno obavljanje javnih ovlasti.

Članak 12.

(1) Ako više osoba zajednički preda podnesak i poduzima radnje u postupku, a jedna ili više njih je oslobođena plaćanja pristojbe, osoba koja nije oslobođena plaća pristojbu samo prema vrijednosti onog dijela predmeta spora koji otpada na nju.

(2) Ako je vrijednost predmeta spora određena primjenom odredaba članaka 14. do 21. ovoga Zakona i ako se drugačije ne može utvrditi vrijednost dijela predmeta spora koji otpada na osobu koja nije oslobođena plaćanja pristojbe, vrijednost dijela predmeta spora koja otpada na osobu koja nije oslobođena plaćanja pristojbe utvrdit će se tako da se ukupna vrijednost predmeta spora podijeli brojem osoba koje zajednički nastupaju u postupku.

(3) Ako je vrijednost predmeta spora određena primjenom odredaba članka 25. ovoga Zakona, vrijednost dijela predmeta spora koja otpada na osobu koja nije oslobođena plaćanja pristojbe utvrdit će se tako da se ukupna vrijednost predmeta spora podijeli brojem osoba koje zajednički nastupaju u postupku.

Članak 13.

(1) Kada stranka oslobođena od plaćanja pristojbi uspije u postupku, pristojbe koje bi trebala platiti da nije bila oslobođena plaća stranka koja nije oslobođena od plaćanja pristojbi, i to u omjeru u kojem je oslobođena stranka uspjela u postupku.

(2) Obveza plaćanja pristojbe iz stavka 1. ovog članka nastaje nakon pravomoćnog završetka postupka.

III. UTVRĐIVANJE VRIJEDNOSTI RADI NAPLATE PRISTOJBE

1. U parničnom postupku

Članak 14.

(1) U parničnom postupku pristojbe se plaćaju prema vrijednosti predmeta spora.

(2) Vrijednost predmeta spora radi naplate pristojbe (u daljnjem tekstu: vrijednost predmeta spora) utvrđuje se prema vrijednosti koju predmet spora ima u vrijeme podnošenja tužbe.

(3) Za utvrđivanje vrijednosti predmeta spora na odgovarajući način se primjenjuju odredbe zakona kojim se uređuje parnični postupak ako ovim Zakonom nije drukčije propisano.

Članak 15.

Kada je predmet spora pravo na uzdržavanje ili potraživanje pojedinih iznosa zakonskog uzdržavanja, vrijednost predmeta spora utvrđuje se prema zbroju zatraženih davanja za tri mjeseca ako se uzdržavanje ne traži za kraće vrijeme.

Članak 16.

(1) Vrijednost predmeta spora kada je jednom tužbom obuhvaćeno više zahtjeva protiv istog tuženika, bez obzira temelje li se svi zahtjevi na istoj činjeničnoj i pravnoj osnovi ili ne, određuje se prema zbroju vrijednosti svih zahtjeva.

(2) Vrijednost predmeta spora u slučaju suparničarstva kada su predmet spora zahtjevi ili obveze iste vrste koje se temelje na bitno istovrsnoj činjeničnoj i pravnoj osnovi te ako postoji stvarna i mjesna nadležnost istog suda za svaki zahtjev i za svakog tuženika, određuje se prema vrijednosti svakog pojedinog zahtjeva.

(3) Vrijednost predmeta spora određuje se prema zahtjevu čija je vrijednost veća u slučaju kada su jednom tužbom obuhvaćena dva ili više tužbenih zahtjeva koji su u međusobnoj vezi, tako da sud sljedeći od tih zahtjeva prihvati, ako nađe da je neosnovan onaj zahtjev koji je istaknut ispred njega te u slučaju kada su jednom tužbom obuhvaćena dva ili više tuženika prema kojima se ističe isti zahtjev ili se prema pojedinim od njih ističu različiti zahtjevi koji su u međusobnoj vezi, a isti sud je stvarno i mjesno nadležan za svaki od tih zahtjeva, i to tako da sud prihvati zahtjev prema sljedećem tuženiku ako je pravomoćno odbijen prema onome koji je u tužbi naveden prije njega.

Članak 17.

U parnicama za diobu imovine kao vrijednost predmeta spora uzima se vrijednost onog dijela imovine za koju tužitelj traži da se diobom izdvoji.

Članak 18.

Kada je predmet spora pravo na nasljeđivanje na cijeloj ostavini, kao vrijednost predmeta spora uzima se vrijednost nasljednog dijela, a ako je predmet spora dio ostavine ili određena stvar iz ostavine, kao vrijednost predmeta spora uzima se samo vrijednost tog dijela ostavine ili stvari.

Članak 19.

U parnicama u kojima je predmet spora izvršenje kakve radnje, trpljenje, nečinjenje, izjava volje, utvrđivanje postojanja ili nepostojanja određenog prava ili pravnog odnosa ili utvrđivanje istinitosti ili neistinitosti neke isprave, kao vrijednost predmeta spora uzima se iznos koji je tužitelj naznačio u tužbi, ali ne manji od 10.000,00 kuna.

Članak 20.

(1) U parnicama za poništenje pravorijeka arbitraže kao vrijednost predmeta spora uzima se iznos koji je stranci dosuđen, a ako se tužbeni zahtjev ne odnosi na novčani iznos, mjerodavna je vrijednost koju je tužitelj naznačio u tužbi, ali ne manja od 50.000,00 kuna.

(2) U parnicama za proglašenje prestanka važnosti ugovora o arbitraži kao vrijednost predmeta spora uzima se iznos od 50.000,00 kuna.

Članak 21.

(1) Kao vrijednost predmeta spora uzima se:

1. u sporovima o otkazu ugovora o najmu ili zakupu jednogodišnji iznos najamnine ili zakupnine, ali ne manji od 20.000,00 kuna

2. u sporovima zbog smetanja posjeda iznos od 5000,00 kuna